

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30305/2023
Гзп1 2/2024
13.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Бранке Дражић, Драгане Бољевић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Игор Прља, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Благомир Поповић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле и захтеву тужене за преиспитивање правноснажне пресуде изјављеним против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 337/19 од 18.09.2020. године, у седници одржаној дана 13.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 337/19 од 18.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 337/19 од 18.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев тужене за преиспитивање правноснажне пресуде изјављен против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 337/19 од 18.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 28434/16 од 03.03.2017. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име законске закупнине за месец септембар 2016. године исплати износ од 5.377,73 динара са законском затезном каматом од 16.10.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 17.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гж 337/19 од 18.09.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужене и првостепена пресуда преиначена, тако што је тужена обавезана да тужиљи на име законске закупнине за месец септембар 2016. године исплати износ од 2.016,65 динара, уместо 5.377,73 динара, те је тужбени захтев преко досуђеног до траженог износа одбијен. Ставом другим изреке,

преиначена је одлука о трошковима поступка и тужена обавезана да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 6.487,50 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, одбијена је жалба тужене у преосталом делу и побијана пресуда потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила посебну ревизију, из чије садржине произлази да исту побија због погрешне примене материјалног права, док је тужена поднела захтев за преиспитивање правноснажне пресуде.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи разлоге тужиље за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени наведени услови из цитиране законске одредбе да се дозволи одлучивање о ревизији као посебној.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиље за исплату законске закупнине за стан чији је тужила сувласник, а коју тужена није платила, тако што је исти делимично усвојен и тужиљи досуђен износ закупнине сразмерно сувласничком уделу у предметној непокретности, с позивом на одредбу члана 425. Закона о облигационим односима. Имајући у виду разлоге на којима је заснована пресуда другостепеног суда, као и наводе изнете у ревизији којом се не конкретизује правно питање за разматрање применом института изузетне дозвољености ревизије, чија је примена резервисана искључиво за питања из домена примене материјалног права, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији тужиље применом члана 404. став 1. ЗПП.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је дана 17.10.2016. године. Вредност предмета спора је 5.377,73 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Испитујући дозвољеност захтева тужене за преиспитивање правноснажне пресуде, у смислу члана 422. став 2 ЗПП, Врховни суд је нашао да захтев није дозвољен.

Чланом 421. став 1. ЗПП, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену Републички јавни тужилац може да поднесе Врховном суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде. Ставом другим, трећим и четвртим истог члана, прописано је под којим условима и у којим роковима Републички јавни тужилац може поднети овај ванредни правни лек, као и поступање другостепеног суда по пријему захтева. Одредбе члана 422 – 425. ЗПП, прописују поступање Врховног суда приликом одлучивања о захтеву.

Имајући у виду да је у конкретном случају захтев за преиспитивање правноснажне пресуде поднела тужена лично, а да је наведеним одредбама прописано да само Републички јавни тужилац има право да поднесе овај правни лек, при чему законом није предвиђено супсидијерно право странке да поднесе захтев, уколико то не учини надлежни јавни тужилац, Врховни суд налази да предметни захтев за преиспитивање правноснажне пресуде није поднет од стране овлашћеног лица у смислу члана 421. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, применом одредби члана 422. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке решења.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**